

Forfatter: Gade, Niels Wilhelm

Titel: BREV TIL: Stæger, Laura Mathilde Margrethe FRA: Gade, Niels Wilhelm (1873-11-12)

Citation: Gade, Niels Wilhelm: "BREV TIL: Stæger, Laura Mathilde Margrethe FRA: Gade, Niels Wilhelm (1873-11-12)", i *Niels W. Gade - Optegnelser og Breve*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 187. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001988775-000-shoot-L0019887750000065.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Niels W. Gade - Optegnelser og Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Osnabrück, Onsdag d. 12. Nov. 1873.

Glædelig Bryllupsdag!

Efter at have nydt et Par Æg og en Kop Kaffe og anskaffet mig en Reisebog over Holland, rullede jeg til Jernbanen Kl. 10½. I det deiligste Solskinsveir forlod jeg Hamburg, i første Klasses behagelige og elegante Waggon; for at gaa directe til Osnabrück maatte jeg nemlig tage første Klasse. (Den Reise bliver nok noget dyr, idet Kuffertens Overvægt løber svært op.) Paa Reisen havde jeg til Selskab to unge Folk, vistnok et nygift Par. Jeg kom dem vist lidt utilpas som tredie Mand, men jeg var saa honnet at sætte mig ved det andet Vindue og vende Ryggen til dem, undertiden lod jeg, som jeg sov, men det gjorde jeg nu ikke. Siden hen, da vi foer over Lüneburger Hede, gav Manden sig i Snak med mig. Han var Landmand, det vil sige Godsbesidder, og en meget dannet og flink Mand. Vi passiarede om Landbrug, og jeg lagde alle de Kundskaber for Dagen, som jeg havde inde, om engelske Saamaskiner, Draining, Opdyrkelse af Hedestrækninger o. s. v. — Forresten maa jeg sige, at den Lüneburger Hede slet ikke er saa styg, som den har Ord for; mange Strækninger er særdeles godt opdyrkede, og der er meget betydelige Skovstrækninger, rigtignok mest Fyrretræer, men der er ogsaa særdeles mange Birketræer, — idag idetmindste tog den sig meget smukt ud, af en Hede at være. — Mine unge Folk skiltes s. 188 jeg fra i Celle og var nu alene en Tid. — Fra Hannover kom jeg ind paa et andet Tog og var imellem fire dampende Herrer, saa at jeg maatte lukke det ene Vindue lidt op, for at udjage min Sidemands „Stinkadoros“ ubehagelige Odeur. — Den sidste Deel af Touren var jeg alene med en ikkerygende Mand. Ankomsten til Osnabrück Kl. 7 tog jeg ind i det bedste Hotel, „Schaumburg“, men dette er, skjøndt et stort og smukt Hus, dog slet ikke elegant. Larsen i Aarhus er en meget flottere Fyr. — Jeg fik et Værelse paa 2den Sal, hvori der stod et Lys paa Bordet, daarlig Luft og Lugt fra Kjøkkenet af Pandekager. Jeg fik Kellneren fat og forlangte Vinduer lukket op, to Lys i ordentlige Stager o. s. v. Imidlertid gik jeg ned for at faa noget varm Mad i Spisesalen, der fik jeg Gaasesteg, men denne Gaas var bestemt i Familie med den gamle Hangaas, vi engang fik sendende fra Hobro, det var et seigt Bæst at faa noget af. Medens jeg ventede paa denne Herreret, saae jeg efter en Avis og fandt da en Concertplacat, som lød som følger: Concert in Osnabrück. Musik- u. Concertdirector Israeli, Fräulein Louise und Jenny Israeli, artistes pianistes aus Copenhagen geben in Clubsaal heute — — Concert: Program: Nr. 1. Concertstück über ein Nationallied: „Kong Christian stod ved høien Mast“ für Piano von Niels W. Gade. Foruden flere Piano- og Violin -Numre. Jeg spurgte Kellneren, hvad det var for Folk, og han sagde, at de boede her i Hotellet; jeg bad ham da at sige til Hr. Israeli, at en Herre ønskede at s. 189 tale med ham efter Concerten. — Nu er Kl. først 8½, og jeg venter altsaa Hr. Israeli Kl. 10, det skal mere mig at tale med ham og spørge ham om den Composition af mig, som er mig ganske ubekjendt. - Vent nu lidt, saa bliver Kl. 10, og jeg skal da skrive om den Samtale. — (Concertplacaten tog jeg for Spas med.)

Kl. 10. Ganske rigtig kom Hr. Israeli, en gammel Jøde med langt, graat Haar til mig, og talte meget godt dansk. Det glædede ham at see mig. Han havde ikke været i Kjøbenhavn siden 1848. Han reiste nu med sine Døtre og gav Concerter. — Jeg spurgte ham nu om den Composition af mig, som havde overrasket mig meget. — Aa, sagde han, undskyldende sig, paa Ære, det er en Trykfeil, den er af Kuhlau. — Jeg sagde ham meget alvorlig, at denne Trykfeil maatte ikke oftere forekomme. - Ja, kjære Hr. Professor, naar jeg bare vidste en Composition af Dem, som mine Døtre kunde spille, for Deres Navn er overalt saa bekjendt her, at jeg saa gjerne vilde have det paa mit Concertprogram, - men skal vi ikke drikke et Glas Viin sammen? — Nei, Tak, jeg har nydt min Aftensmad. — Han anbefalede sig nu meget ærbødig og lovede ikke tiere at lade Trykfeil staa i Programmet. — — — Snip, Snap, Snude, nu er det ude. — — _